

اتحاد دموکراتیک مردم ایران

اعلامیه شماره ۶

هموطنان!

اکنون سراسر ایران عزیز و استعمار زده ما، به گواهی واقعه‌های روزمره و مستمر، میدان کارزار حق و باطل است. جایی نیست که به خون مردم ستمدیده و میهن پرست ما گلگون نشده باشد و روزی نیست که حکومت ضد ملی و ضد دموکراتیک سفاکی‌های تازه‌ای مرتکب نشود. مردم به تجربه خود دریافته‌اند که بن‌بست‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و هزار نابسامانی دیگر جامعه ما جز با سرنگونی حکومت استبدادی شاه و قطع وابستگی نو استعماری کشور به امپریالیسم بر طرف نمی‌شود. و حکومت دریافته است که جز با ادامه اختناق و سرکوب تجلی آزادانه اراده مردم قادر به ادامه حیات نیست. این مبارزه حیات و معات بین حکومت و مردم، به سبب قانون شکنی‌های حکومت و تجاوز قهرآمیز او به حقوق و آزادی‌های مردم، از محدودده مقررات مبارزه مسالمت جویانه در گذشته است. بنابراین، یعنی به علت تحمیلات حکومت و برخلاف تمایل مردم بی سلاح ما، جنبش‌رهای بخش میهنی در ایران به سیری قهرآمیز چرخیده است. به این معنی که اعتصابات و بویژه اعتصاب با ابهت کارگران صنعت نفت و تظاهرات مسالمت جوی ضد دولتی و ضد امپریالیستی میلیون‌ها نفر در سراسر کشور، در عین حال که بر اهمیت و لازم است، کافی نیست. تضمین کفایت جنبش در عهده عوامل مساعد قهریه است که با رعایت مقتضیات عمومی جنبش بر آن افزوده می‌شود. شکل عوامل مساعد قهریه و شیوه عمل آن‌ها نه فقط مقید به امکانات و قابلیت رزمی بلکه همچنین مشروط به وضع عمومی جنبش و مهم‌تر از همه درجه اعتلای توده‌گیر آن است. بنابراین، عملیاتی ناشی از شور و التهاب را، که بدون اعتنا به وضع عمومی جنبش و بدون وقعی به درجه اعتلای توده‌گیر جنبش صورت گرفته است یا بگیرد، نمی‌توان به حساب عوامل مساعد قهریه گذاشت؛ هر چند که مشحون از آرزوی خیر و صلاح باشد.

به عقیده ما، شکل عوامل مساعد قهریه و شیوه عمل آن‌ها، در این مرحله جنبش، عمدتاً به صورت هسته‌های رزمنده‌ای است که در دفاع از اعتصابات و انواع تظاهرات حق طلبانه مردم ایجاد می‌شود. هر یک از این هسته‌ها، مرکب از چند هم‌رزم صدیق و لایق، شکل‌ها و امکانات گوناگون نبرد با خصم را، ضمن دفاع از اجتماعات مردم، تجربه می‌کند. این هسته‌ها، بدون آن که ایجاد آن‌ها موکول به وصول سلاح شده باشد، از هم اکنون نقش موثر خود را در تقویت جنبش ایفاء می‌نمایند و در عین حال تجارب خویش را در آتش و خون میدان‌های نبرد افزایش می‌دهند. طبعاً، در صورتی که حکومت استبدادی تسلیم خواسته‌های برحق مردم نشود و مبارزه باز هم بالا بگیرد، نقش این هسته‌ها و همچنین تجارب و امکانات آن‌ها افزایش بیشتری خواهد یافت. چنان که پیداست، این حکومت متکی به امپریالیسم آمریکا، سر تسلیم ندارد. ولی مردم ما، نه با تهدید و سفاکی و نه با خدعه‌گری حکومت و تغییر کابینه‌های نیرنگ بازش‌مقب نمی‌نشینند. از نظر مردم و جنبش‌رهای بخش میهنی، بین کابینه‌ای که شاپور بختیار با طراحی و نظارت «سیا» تدارک می‌بیند — چنان که علائم آن از مصاحبه مطبوعاتی و نطق راد یوپیسی ایشان هم پیداست — با کابینه‌های غیرقابل دوام شریف امامی یا ازهارای تفاوتی از لحاظ ماهیت، وجود ندارد. پس مردم تا کار را یکسره نکنند آرام نخواهند گرفت. در این صورت، برای یکسره کردن کار، یعنی برای فروپاشی همه نهاد‌های رهبری و اجرائی حکومت و انهدام دستگاه‌های اختناق، لازم است که هسته‌های رزمنده به صورت گردان‌هایی ترکیب شوند و تحت دستگاه رهبری واحد و آرموده سراسری — که ایجاد آن به هر صورت برای جنبش‌الرامی است — به نبرد بی‌امان با خصم ادامه دهند.

چنین نیردی. برخورد از پشتیبانی توده مردم. در صورت وحدت عمل همه گردان‌های رزمنده و رعایت انضباط رزمی، پیروزی جنبش‌رهایی بخش‌میهنی ما را تضمین خواهد کرد و خواهد توانست استبدادی را که ریشه چند هزار ساله دارد و در سالهای اخیر به بهای تاراج مملکت از انواع کمک‌های پشتیبانان امپریالیستی‌اش برخورد کرده است و می‌شود از بیخ و بن برکند و حقوق و آزادی‌های بی‌قید و شرط مردم و استقلال تام و تمام میهن ستمدیده ما را تامین نماید.

«اتحاد دموکراتیک مردم ایران»، با احساس همه جوانب مسئولیت‌خطیرش در قبال آرمان‌های جنبش‌رهایی بخش‌میهنی، اعلام می‌کند که نباید رژیم زخم‌خورده را که حاضر نیست سلاح از کف فرو نهد و تسلیم بی‌قید و شرط خواسته‌های برحق مردم شود - آسوده گذاشت تا تحت تیمار امپریالیسم آمریکاییه تدارک یورش سبانه قاطعی بپردازد. علائم این تدارکات، ضمن تغییر کابینه‌های رنگارنگ و پیش‌برده‌های اغواکننده سیاسی، مخفی‌نمانده است. برجسته‌ترین ماموران سازمان جاسوسی «سیا» و کارگزاران «پنتاگون» و متخصصان مبارزه با جنبش‌های آزاد بیخ‌به‌ایران اعزام شده‌اند و به کمک مستشاران نظامی معیم ایران و نوکران ایرانی حلقه بگوش‌آن‌ها برای عقیم‌گذاشتن جنبش‌میهنی ما به توطئه‌چینی پرداخته‌اند. همراه آنان، تجهیزات گوناگون، از قبیل وسائل استراق‌سمع و ادوات شکنجه و نارنجک‌های تهوع‌آور و گارهای سمی و انواع جدیدی از مسلسل به ایران می‌رسد. از سوی دیگر، ناوهای جنگی آمریکا به سوی سواحل ایران در خلیج فارس حرکت می‌کنند. در همین حال، طی فقط همین چند روز گذشته، در تهران، مشهد و چند شهر دیگر، چندین هزار نفر از مردم بی‌سلاح شهید شدند. در قزوین، به تلافی حمله مردم به پادگان ژاندارمری، قتل‌عام براه انداخته‌اند. ولی سفاکی‌های رژیم بدون پاسخ نمی‌ماند. امواج تازه، خشم و خروش مردم، که نشانه اعتلای توده‌گیر جنبش است، کساح یوسیده استبداد سلطنتی را می‌لراند. کار به جانی رسیده است که در صفوف ارتش - که رژیم غاصب همیشه از تکیه به آن غره بود - نمونه‌هایی از تمرد و عصیان، که دیگر جنبه استثنائی ندارد، مستمرا بروز می‌کند. همه میهن‌پرستان، در میدان‌های آتش و خون، این بیکار مقدس‌میهنی را، جان‌برکف ادامه می‌دهند. در آزاده مردم و گردان‌های رزمنده پیشاهنگ خلی نیست. باشد که در آزاده سازمان‌های سیاسی و شخصیت‌های بارز ضد استبداد هم خلی نیسیم.

هموطنان!

با اعتصامات و تظاهرات ضد استبدادی و ضد امپریالیستی و با ایجاد هسته‌های رزمنده، جنبش‌رهایی بخش‌میهنی را تقویت کنیم!

- پیروز باد مبارزه مردم ایران بر ضد استبداد و امپریالیسم!

- درود به همه شهدای راه آزادی مردم و استقلال میهن!

- برقرار باد حکومت دموکراتیک ملی ایران!

هیئت اجرائی اتحاد دموکراتیک مردم ایران

۱۳۵۷/۱۰/۱۹